ఈవారం కథ

యామయ్యసామి గుర్రం

వేంపల్లి గంగాధర్

ప్రక్కూర్లోకి యామయ్యసామి గుర్రం వచ్చిందని - మా ఊరి పెద్దలకి తెలియంగానే అందరూ రచ్చబండ వద్ద సమావేశం అయ్యారు. ఎట్లైనా గాని ఈసారి యామయ్య సామిని మనూరికి తీసుక రావాలి. అందుకు అందరూ చందాలివ్వాలని గ్రామ పెద్ద పెద్దిరెడ్డి చెప్పాడు. యామయ్య సామి గుర్రం ప్రదర్శనలు చేస్తే వర్షాలొస్తాయని, పైర్లు పచ్చగా వుంటాయని ప్రజలందరి విశ్వాసం.

* * *

తెల్లారాక గ్రామ పెద్దతోపాటు మరో ఇరవై మంది ప్రక్కూరికెళ్ళి యామయ్య సామిని కలిశారు. మా ఊరికి రావాలని ఆహ్వానించి వసూలైన నగదు ఆయన ముందుంచారు. సామి ఒప్పుకున్నాడు. తెల్లారేపాటికి మీ ఊర్లో వుంటానని చెప్పాడు. ఈ సంగతి తెలిసిన మా ఊర్లో ప్రజలకి కాళ్ళు చేతులు ఆడలేదు. ఎక్కడ పని అక్కడ వదలి గోడలకు సున్నాలు పూశారు. పానకం, వడపప్పు పాయసం... ఎన్నెన్నో చేసుకున్నారు. రాత్రికి రాత్రి ఊరు ఊరంతా ఉత్సవంలా తయారయ్యింది. ఎటు చూసినా మామిడి తోరణాలు... రంగుకాగితాలతో గ్రామం శోభిల్లింది.

* * *

తెల్లారిందగ్గరి నుంచి ఇంకొస్తాడు.... ఇంకొస్తాడు'నని ఊరంతా యామయ్య సామికోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. 'ఇంకారాల... ఇంకా రాల...' జనం మాత్రం చుట్టుకున్నారు. 'ఎంత జనం! ఎంతజనం!!' అందరూ రోడ్డువైపే చూస్తున్నారు. కనుచూపు మేరలో సామి అలికిడి లేదు.

యామయ్యసామి వస్తాడా? లేదా?

కాలం కరుగుతూనే వుంది. జనంలో కొంత మంది వుండబట్టలేక 'యామయ్య సామికి' ఇచ్చిన డబ్బు సరిపోయిందో... లేదో... ననుకుంటున్నారు. ఇంకొంత మరది 'సామేంది మనూరు రావడం ఏంది?' అని గొణుక్కుంటారు. చెట్లెక్కిన పిల్లలు ఆమడదూరంలో వస్తున్న గుర్రాన్ని చూసి 'సామొస్తున్నాడు' సామొస్తున్నాడని అరిచారు. జనమంతా ఉప్పైరి. ఒకరినొకరు రాసుకుంటూ రోడ్డు వైపు ఎగబడ్డారు. తప్పెట్లు మోగుతున్నాయి. కొమ్ములు ఊదుతున్నారు. నాకైతే ఊపిరాడడం లేదు. యామయ్యసామి వచ్చాడు. అందరి కళ్ళు సామి వైపే వున్నాయి. సనుపురంగు వస్త్రాలు ధరించి నెత్తికి పెద్ద తలపాగ చుట్టుకున్న నిలువెత్తు రూపం యామయ్య సామిది. రాజులా గుర్రంపై కూర్చొని వున్నాడు. పిల్లల సంబరం చెప్పనలివి కాలేదు. ఆలస్యమైనందుకు మన్నించాలని... ఈ ఊర్లో ఇంత మంది జనాన్ని చూస్తుంటే సంబరంగా వుందని... వెంటనే ప్రదర్శన ప్రారంభిస్తానని సామి చెప్పాడు. అందరి ఆనందం అంబరాన్ని తాకింది. తప్పెట్లు... కొమ్ములు... మ్రోగుతూనే వున్నాయి.

'ఈ ఇసుకలో వేసిన రూపాయి నాణేన్ని గుర్రం మీద జరువన పోతూనే అందుకుంటా చూడండి!' - చెప్పాడు యామయ్యసామి. నాకేం అంతు బట్టలేదు. అంత పెద్ద గుర్రంపై నుంచి జమ్మని పోతూ వంగి చేయిని భూమికి తాకించడమే ఎంతో కష్టం. ఇక నాణేన్ని సామి ఎట్లా అందుకోగలడు? స్వామి చాలా దూరం గుర్రంతో మైదానంలో దౌడు తీశాడు. నాణేన్ని ఇసుకలో నిలబెట్టారు. సామి గుర్రం మీద జరువన వస్తున్నాడు... వస్తున్నాడు... గుర్రం కాళ్ళ క్రింది ఇసుక మూరెడెత్తు అలా ఎగిసి పడుతోంది. మరోవైపు ఉధృతంగా ఎదురుగాలి.. దుమ్ము రేగుతోంది. సామి దూసుకొస్తున్నాడు... వస్తున్నాడు... దగ్గరికొస్తున్నాడు... గుర్రపు పగ్గాలు ఒక చేత్తో వున్నాయి. మరో చేయితో భూమిని తాకాడు. జానెడెత్తు ఇసుక లేచింది. చేతిలో నాణెం పడింది. అంతా క్షణాల్లో జరిగిపోయింది. నాకైతే నరాలు బిగుసుకుపోయాయి. ఎంతనేర్పు? గుర్రం ఏమాత్రం పట్టు తప్పిన సామికి మూతి పళ్ళుండవు. సా . ı సామాన్యుడు కాదు. తప్పెట్లు మోగుతున్నాయి. టెంకాయలు పగిలాయి. హారతిచ్చారు. స్వామికి దండవేశారు. సామి ఇంకేం విద్యలు చేస్తాడో చూడాలని నాకు ఆసక్తి పెరిగిపోయింది.

* * *

'ఇప్పుడు ఈ అడ్డం పాతిన పద్దైదు అడుగుల ఎత్తుగల వెదురు బొంగును నా గుర్రంతో ఎగిరిస్తా చూడండి!' చెప్పాడు సామి. నాకైతే మళ్ళీ ఏం అర్థం కాలేదు. నా ఎత్తుకే రెండింతలు ఎత్తున్న ఆ వెదురు బొంగు అడ్డాన్ని సామి గుర్రంతో ఎట్లా ఎగిరించగలడు?'

సామి గుర్రాన్ని మైదానం చుట్టూ పరిగెత్తిస్తున్నాడు. గుర్రం బాగా దౌడు తీస్తోంది. వేగం పుంజుకుంది. వస్తోంది... వస్తోంది... మూరెడు దూరంలో మండగానే ఎగిరింది... ఆకాశంలోకి దూకింది... అందరి కళ్ళు ఆకాశంలోకి చూస్తున్నాయి. అంతే! అంత ఎత్తు అడ్డమున్న వెదురు బొంగును ఒక్క ఉదుటున గుర్రం ఎగిరింది. అందరూ ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. సామి ఎట్లా ఎగిరిచ్చాడు? గుర్రం గిట్టయినా పొరపాటున వెదురుకు తగిలితే సామికి కాళ్ళు చేతులుండవు. ఎంత బాగా ఎగిరిచ్చాడు. తప్పెట్లు మోగుతున్నాయి. మళ్ళీ హారతులు... టెంకాయలు.. దండలు... ఒక్కొక్కటిగా జరిగిపోతున్నాయి.

రచ్చబండ పైకెక్కి పెద్ది రెడ్డి 'ఇవాళ ఆకాశంలో మేఘాలు కమ్ముకున్నాయి. కాబట్టి ఇక చాలు. మళ్ళీ ప్రదర్శనలు రేపు వుంటాయి' అని చెప్పాడు.

మావి ఎడారి నేలలు. ఆకాశం నుంచి చినుకు రాలడమంటే మాటలు కాదు. గగనం. ఎన్నెన్ని దేవుళ్ళకు మొక్కుకోవాలో? ఎన్నెన్ని జీవాల తలలు సమర్పించుకోవాలో? అయినా చినుకు రాలిందేది? నంటి మీద పడ్డ చినుకులు ముత్యాల్లా మెరుస్తున్నాయి. యామయ్య సామి ప్రదర్శనలు కరడుగట్టిన మేఘాల హృదయాన్ని సైతం కరిగించినట్టు అనిపిస్తోంది. ఒక దాని వెనుక ఒక చినుకు నన్ను తడిమేస్తున్నాయి. ఈ చినుకులతో పాటుగా నేను కూడా ఓ చినుకై ఈ భూమి అంతర్గతంలో ఇమిడి పోవాలని వుంది.

* * *

చీకటి పడింది. యామయ్యసామి ఎక్కడికెళ్ళి వుంటాడు? పెద్దిరెడ్డి తన ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడని తెలిసింది. సామి ఇప్పుడేం చేస్తున్నాడో? చూడాలని వుంది. మెల్లిగా వెళ్ళి నా మిత్రుడు అంజిని వెంటేసుకున్నాను. రేయ్! సామి విద్యలన్నీ గుర్రంలో నున్నాయా? మనిషి దగ్గరున్నాయా? చూద్దామా అని వాడికి గిలి పుట్టించాను. ఇలాంటి వంటే వాడికి చాలా ఇష్టం. 'సరే' అన్నాడు. ఇద్దరం కలిసి పెద్దిరెడ్డి ఇంటికెళ్ళాం. బయట వరండాలో గుర్రం వుంది. వాడు గుర్రాన్ని చూడగానే రేయ్! గుర్రం ఎంత పెద్దదో చూడు... దీనిమీద ఎవరెక్కినా ఆ వింతలన్నీ చేస్తుంది అన్నాడు. నన్ను కూడా గుర్రమెక్కు అన్నాడు. చుట్టూ చూశా. ఎవరూ లేరు. చిన్నగా దాని దగ్గరికి వెళ్ళాను. ఎట్లా కొట్టిందో అర్థం కాలేదు కానీ ఎగిరొచ్చి అంజిగాడి దగ్గర పడ్డాను. కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి. గుర్రంలో ఏమీ లేదని... మహిమంతా మనిషి దగ్గరే వుందని అర్థమైంది. అక్కడి నుంచి వెంటనే ఇంటి కొచ్చాం. వర్షం కురుస్తూనే వుంది.

* * *

తెల్లారింది. రాత్రంతా బీభత్సంగా కురిసిన ఆకాశం తనకు ఏమీ తెలియనట్టు నిశ్శబ్దంగా వుంది. రచ్చబండ మైదానంలో ఇరవై అయిదు అడుగుల పొడవుగల గుంతను తీశారు. దాన్ని నరక్కొచ్చిన తాటి మొక్కలతో నింపారు. మంటపెట్టారు. పొగలేసింది. సెగ బెట్టింది. ఎర్రటి గులాబీల్లా నిప్పులు మెరుస్తున్నాయి. జనమంతా గుమిగూడారు. 'ఈ అగ్నిగుండం ఎందుకు?' అడిగాను అక్కడున్న ఒకతన్ని 'యామయ్యసామి దీన్ని ఎగిరిస్తాడంట' చెప్పాడతను.

నా గుండెలు గుభేల్‌మన్నాయి. ఇంత పెద్ద అగ్నిగుండాన్ని గుర్రం ఎగరడం సాధ్యమా? నిప్పుల సెగకు తట్టుకోలేక అక్కడున్న వాళ్ళు దూరంగా జరిగిపోతున్నారు. అలాంటిది ఆ నిప్పుల మీదుగా ఎగరడం!? సామి దగ్గర మంత్రాలేమైనా వున్నాయా? లేకుంటే కళ్ళకు కనికట్టు కట్టి విద్యలు చూపే రకమా? నాకేం అర్థం కాలేదు. పెద్దిరెడ్డి సామిని తీసుకొచ్చాడు. జనమంతా ఎగబడి చూస్తున్నారు. సామి గుర్రమెక్కాడు. గుండం దాటడానికి సిద్ధమైనాడు. అందరూ నివ్వెరబోయి చూస్తున్నారు.

గుర్రం దౌడు తీస్తోంది. దూసుకొస్తోంది. గుండం దగ్గర ఎగిరింది. జంగున అటు వైపుకు దాటుకుంది. అంతా క్షణాల్లో జరిగిపోయింది. నేను గుండెలపై నుంచి చేతులు తీసుకున్నాను. నుదుటి చెమట తుడుచుకున్నాను. తప్పెట్లు మోగుతున్నాయి. సామికి జేజేలతో మైదానమంతా మార్మోగుతోంది. సామి అందరూ చూస్తుండగానే అంత పెద్ద నిప్పుల కుంపటిని ఎంత చాకచక్యంగా ఎగిరించాడనిపిస్తోంది.

సామి గుర్రం దిగి నీళ్ళు త్రాగాడు.

'ఏం పెద్దిరెడ్డి ఇంకా ఏం చెయ్యాలో చెప్పు' అడిగాడు.

'చాల్లేసామి, నిన్నటి నుండి చేస్తూనే వున్నారుగా' అన్నాడు పెద్దిరెడ్డి.

అట్లేం అనుకోకు, ఏదైనా వుంటే చెప్పు' స్వామి మళ్ళీ అడిగాడు గంభీరంగా.

సరే సామి మీరంతగా అడుగుతున్నారు కాబట్టి చెప్తున్నాను.

ఏటిగట్టున వున్న 'పాత రాళ్ళ బావి' ఎగిరించండి' అన్నాడు పెద్దిరెడ్డి.

సామి చిన్నగా నవ్వుతూ సరే అన్నాడు.

జనమంతా ఏటిగట్టునున్న పాతరాళ్ళ బావి దగ్గరికి వెళ్ళాల్సిందిగా పెద్దిరెడ్డి చెప్పాడు.

జనమంతా ఉరుకులు... పరుగులు పెడుతున్నారు.

నాకేం అర్థం కాలేదు. పాత రాళ్ళ బావి అంటే ఆషామాషీకాదు.

సామి ఇంతకు ముందు ఎగిరిన అగ్ని గుండం కంటే పొడవైంది. వెదురు బొంగు కంటే ఎత్తయినది. రాళ్ళ బావి రెండు ఇసుక దిబ్బల మధ్యన వుంది. నేను పుట్టినప్పటి నుండి ఆ బావిలో నీళ్ళు చాల్లేదు. బావి నిండాకు బండరాళ్ళే వుంటాయి. ఇసుక దిబ్బలు, ఏటిగట్టు మొత్తం జనంతో నిండిపోయాయి. సామి అక్కడికి రాగానే బావి గట్టుకొచ్చి చూశాడు.

ముఖంలో ఏదో అనుమానం. అస్పష్ట భావం. సామికి ఏమీ బోధపడనట్టుంది.

'ఏం సామి బావి ఎట్లుంది?' అడిగాడు పెద్దిరెడ్డి.

'సామి ఏం చెప్పకుండా వెళ్ళి గుర్రమెక్కాడు.'

జనం ఆనందానికి అంతులేదు. గాలికి ఏట్లోని ఇసుకంతా సుడులు తిరుగుతోంది. సామి గుర్రాన్ని దౌడు తీయిస్తున్నాడు. గుర్రం ఎగెరెగిరి పడుతోంది. తప్పెట్లు జోరుగా మోగుతున్నాయి. నా గుండె శబ్దం నాకు వినపడుతోంది. నరాలన్ని బిగుసుకపోయాయి. సామి గుర్రం దౌడు తీస్తోంది. వస్తోంది... వస్తోంది.. బావి దగ్గరికి రాగానే ఛెంగున ఎగిరింది. సామి చేతుల్లోని పగ్గాలు తెగాయి. గుర్రం గట్టున నిలబడింది. సామి పట్టుజారింది. ఊహించని రీతిలో సామి బావిలో పడ్డాడు. నా మెదడు మొద్దుబారిపోయింది.

'రేయ్! సామి బావిలో పడ్డాడు. చూడండి' తన మనుషులతో పెద్దిరెడ్డి అన్నాడు.

బావి చుట్టూ జనం అల్లుకపోయారు. రాళ్ళల్లో... అంత లోతులో సామి బొక్కబోర్లాపడి వున్నాడు.

సామీ... సామీ... స్వామీ అందరూ గట్టిగా పిలుస్తున్నారు. కానీ సామికి చలనం లేదు. గట్టుమీది గుర్రం సకిలించింది. ఆకాశం మబ్బుల్ని కరిగించడానికి సిద్ధమైంది. హోరున గాలి ప్రజ్వరిల్లింది. వర్షం మొదలైంది.

పెద్దిరెడ్డి మనుష్యులు నలుగురు తాళ్ళు కట్టుకుని బావిలోకి దిగారు.

'ఏమైందిరా?' గట్టుమీద నుండి పెద్దిరెడ్డి అడిగాడు.

'సామి చచ్చాడు' బావిలోని వాళ్ళు గట్టిగా అన్నారు.

'సామి చచ్చిపోయాడంట... సామి చచ్చిపోయాడంట' ఊరు ఊరంతా పాకిపోయింది. వర్షాన్ని ఎవరూ పట్టించుకోవడం లేదు. అందరూ తడిసి ముద్దై పోతున్నారు.

సామి శవాన్ని రచ్చబండ దగ్గరికి తెచ్చారు.

కడుపులో అవతలి నుంచి ఇవతలకు పొడుచుకొచ్చిన బండరాయి ఎర్రరక్తంతో తడిసిపోయింది. గుర్రం ఏమీ ఎరగనట్టు ఆ ప్రక్క పచ్చగడ్డి తింటోంది. వర్షం మరింత ఉధృతమైంది.

'ఈ గుర్రమే సామిని బలి తీసుకుంది. దీన్ని చంపాలి' అని గుంపులో ఎవరో అన్నారు. పెద్దిరెడ్డి వాళ్ళను సముదాయిస్తూ,

'సామికి రాత్రే చెప్పినా. ఆ పగ్గాలు పాతవి అయ్యాయి, తీసేసుకో... కొత్తేవి వేసుకోమని నగదు కూడా ఇచ్చిన... కానీ వినలేదు' ఈ లోగా దారుణం జరిగిపోయింది...' కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ అన్నాడు పెద్దిరెడ్డి.

సామి చేతుల్లో పగ్గాలు ఇంకా అలాగే వున్నాయి. పాపం! ఎంత గట్టిగా పట్టుకుని వున్నాడో...

'సామిని బావి దగ్గరే సమాధి చేసి ఓ గుడి కట్టించాలని' పెద్దిరెడ్డి అన్నాడు. సామి శవంకోసం గుంత త్రవ్వుతున్నారు. మరో ప్రక్క గుంతలోకి వర్షపు నీళ్ళు చేరుకుంటున్నాయి. శవం మీద పడ్డ చినుకులు ఎర్రరంగు కప్పుకుని బయటకొస్తున్నాయి.

'తీసిన గుంతచాలు... వర్షం ఎక్కువైంది. సామిని పడుకోబెట్టండి' కేకవేశాడు పెద్దిరెడ్డి.

అట్లే గుంతలోకి శవాన్ని వేసిమట్టి కప్పారు.

'పదండీ వర్షం తగ్గిన తరువాత వద్దాం!' అంటూ ఎవరి దోవన వారు పరుగుపెట్టారు.

అందరం వెళ్ళిపోయాం. వారం రోజుల పాటు

మిగతా 13వ పేజీలో

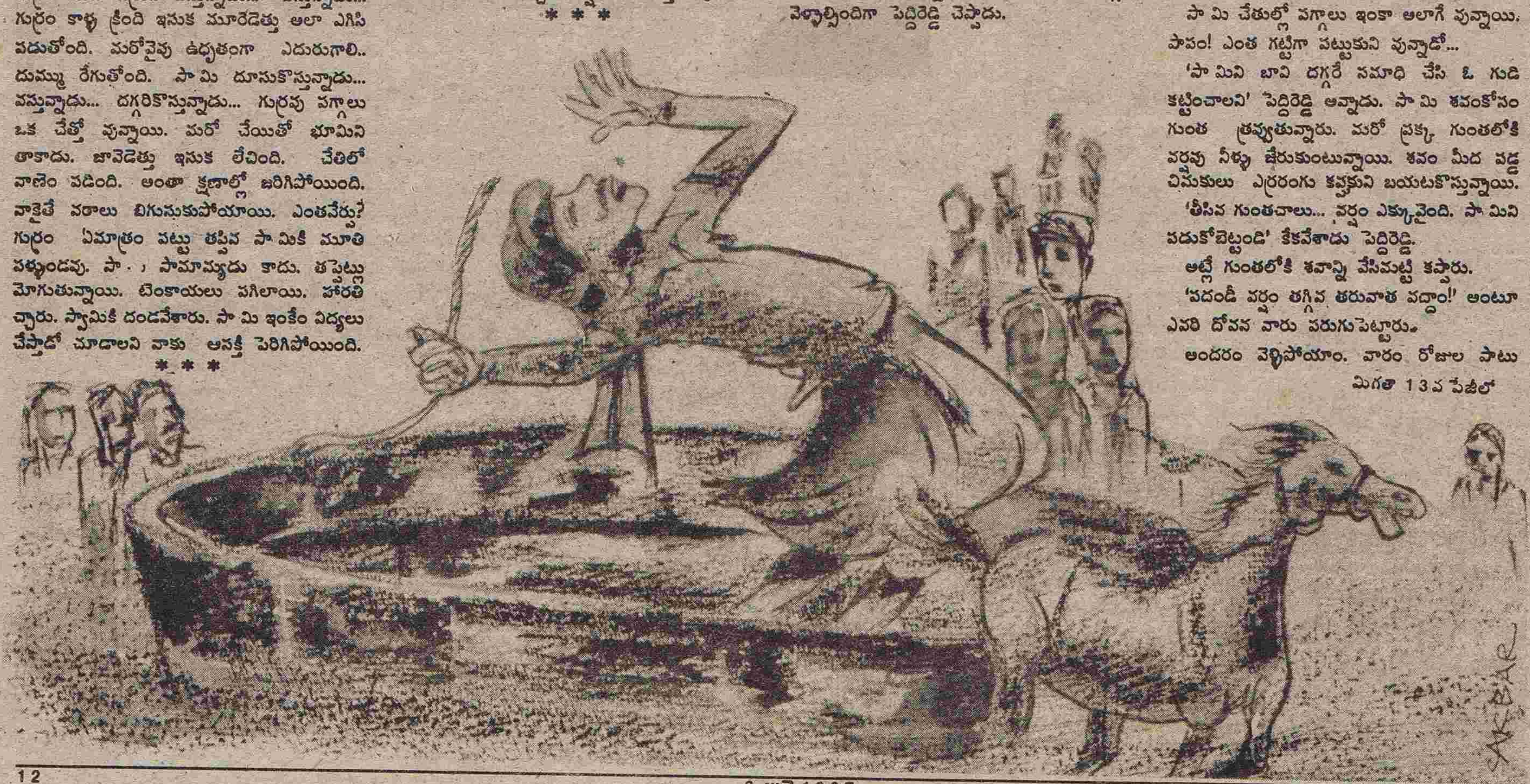

?!

మనసువైద్యం

నీకష్టకాలంలో నీతో నేనున్నానని ధైర్యం ఇవ్వగలిగేవాడే నిజమైన స్నేహితుడు. తాత్కాలిక స్నేహితుడు రసంలేని చెరకుపిప్పి వంటివాడు. అంతేగాక తాత్కాలిక స్నేహితుడు ఎప్పుడూ పరాన్న జీవి.

ప : "చేతబడి అనేది నిజంగా ఉందా? ఎందుకంటే, ఈ మధ్యే నేను స్వయంగా చూసిన ఓ విషయం నన్ను చేతబడిని నమ్మేలా చేసింది. అది నిజంగా నా మనస్సును ఒక పురుగులా తొలిచేస్తుంది. దయచేసి నా అనుమానాన్ని తీర్చి, నన్ను ఈ సమస్య నుండి బయటపడేలా చేయండి?

– ఆర్.వి. సుందరి, నిజామాబాద్

జ :చేతబడి, బాణామతి అనేవి కేవలం మూఢనమ్మకాలే! వీటిని నమ్మేవారి మానసిక స్థితి సరిగ్గా ఉండదు. చదువుకున్న వాళ్ళల్లో కూడా, చేతబడి గురించి సరియైన అవగాహన లేదు. ఇక మీ విషయంలో, మీరు చూసిన విషయం నాకు వ్రాసి ఉంటే బాగుండేది. దానికి మీకు తగిన విశ్లేషణ ఇచ్చి ఉండేవాడిని. ఏది ఏమైనా, చేతబడి అనేది లేదు. మీరు అనవసరంగా భయపడకండి.

ప : డాక్టరు గారూ, మనస్సుకు, స్నేహానికి అవినాభావ సంబంధము ఉందా?

– ఆర్.విజయశాంతి, విజయవాడ

జ : మనస్సుకి, స్నేహానికి తప్పకుండా అవినాభావ సంబంధం ఉంది. ఒక రచయిత చెప్పినట్టుగా, జీవితంలో మానవుడు పొందే అనుభూతులన్నీ మనస్సు ద్వారానే జరుగుతాయి. కలసి ప్రయాణం చేస్తున్నా, పక్క ప్రక్కనే కూర్చున్నా, భిన్న విభిన్న మనస్తత్వాల వారికి స్నేహం కుదరదు. కుదిరినా అది తాత్కాలిక స్నేహం మాత్రమే. మానసిక సంగమానికి పరస్పర స్నేహ సౌహార్ద్ర హృదయం, ప్రేమభావన, నిర్భయం, పూర్తి పరిచయం చాలా అవసరం. నీ కష్టకాలంలో నీతో నేనున్నానని ధైర్యం ఇవ్వగలిగేవాడే నిజమైన స్నేహితుడు. తాత్కాలిక స్నేహితుడు రసం లేని చెరకు పిప్పి వంటివాడు. అంతేకాకుండా తాత్కాలిక స్నేహితుడు ఎప్పుడు పరాన్నజీవి (పారసైట్).

ప్ర : నా వయస్సు 31 సం.లు. నేను జీవితంలో ఏదీ సాధించలేనని అనుకుంటున్నాను. ప్రతి చిన్న విషయంలో కూడా ఓటమిని పొందుతున్నాను. చికాకు, కోపం, అసహనం రోజు రోజుకి ఎక్కువ అవుతున్నాయి. అందరిని చంపేయాలన్నంత కసిగా ఉంది. అయినా ఇంకా మనస్సులో ఏ మూల్లోనో జీవితంలో పైకి రావాలని, ఒక గొప్ప వ్యక్తిగా చలామణి కావాలని కూడా ఉంది. చివరిగా మీ సలహా తీసికొని తరువాత నా భవిష్యత్తుని నిర్ణయించుకుంటాను. దయచేసి మంచి సలహా ఇవ్వండి.

– ఆర్.వి.రావు, రాజమండ్రి.

జ : ప్రతి మనిషిలో కూడా అంతర్గతంగా కొన్ని శక్తులుంటాయి. అది ప్రైమ్ మినిష్టర్ కావచ్చు. పోస్ట్‌మాన్ కావచ్చు. జీవితంలో పైకి రావాలి అంటే ఎప్పుడు పాజిటివ్ సజెషన్స్ ఇచ్చుకోవాలి జీవితంలో ఓటమి ప్రతి మనిషికి ఎదురవుతుంది. ఆ ఓటమిని ఒక పాఠంగా తీసికొని జీవితంలో ముందుకు వెళ్ళాలి. నెగెటివ్ సజెషన్స్ ఎప్పుడూ ఇచ్చుకోకూడదు. ప్రపంచం గురించి మీరు భయపడుతూ ఉంటే, ప్రపంచం మిమ్మల్ని అతి భయంకరంగా వెంటాడుతుంది. ఒక్కసారి వెనుతిరిగి ఎదురుతిరిగితే మీ మంచి చాలా దూరంగా పారిపోతుంది. మీరు మీకు దగ్గరలోని హిప్నటిస్టును కలవండి.

ప్ర : మా అన్నయ్య వయస్సు 26 సం.లు. తను డిగ్రీలో ఉండగా ఒక అమ్మాయితో పరిచయం అయ్యింది. ఇంటా, బయటా ఆ అమ్మాయి గురించి ఎక్కువగా మాట్లాడుతుండేవాడు. డిగ్రీ అయ్యాక ఆ అమ్మాయి వాళ్ళ నాన్నగారి ఉద్యోగరీత్యా వేరే ఊరు వెళ్ళిపోయింది. మా అన్నయ్య ఆమెకు తరుచుగా ఉత్తరాలు రాస్తుండేవాడు. కానీ ఆమె వద్ద నుండి రిప్లై వచ్చేది కాదు. ఆ అమ్మాయి తనని గాటుగా ప్రేమిస్తుందని, ఆ అమ్మాయి తరువు బంధువులే తనకు ఉత్తరాలు రాయనీకుండా చేస్తున్నారని చెప్పేవాడు. ఆ అమ్మాయి తనకోసం జీవితాంతం ఎదురు చూస్తుందని అని అనుకునేవాడు. కానీ, తరువాత మాకు తెలిసిన విషయం ఏమిటంటే ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళి అయ్యి భర్త దగ్గరకి వెళ్ళిపోయిందని. ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళి అయిపోయిందని ఇతనికి చెప్పినా నమ్మేవాడు కాదు. ఆ అమ్మాయి తరఫు బంధువులందరికి తామిద్దరూ గాఢంగా ప్రేమించుకున్నామని, త్వరలోనే పెళ్ళి కూడా చేసుకోబోతున్నామని ఉత్తరం రాసాడు. ఈ ఉత్తరాలతో ఆ అమ్మాయి తరపువారు పెద్ద గొడవ చేసి మా పరువంతా పోయ్యేటట్లు చేసారు. డాక్టర్ల దగ్గరకి రమ్మంటే రాడు. తాను పట్టిన కుందేలుకు మూడే కాళ్ళున్న తత్వంతో ఉంటాడు. హిప్నాటిజం ద్వారా మా అన్నయ్య సమస్య నయం అవుతుందా?

– ఎం. చామంతి, శ్రీహరికోట.

జ : మీ ఉత్తరమంతా పూర్తిగా చదివాను. మీ అన్నయ్యకి ఒక తీవ్రమైన మానసిక సమస్య ఉన్నది. ఈ సమస్యని మేము "డెల్యూషనల్ డిజార్డర్" అంటాం. "డెల్యూషనల్ డిజార్డర్" అంటే అదొక విచిత్రమైన ప్రపంచం. ఆ ప్రపంచంలో కేవలం భ్రమలు మాత్రమే ఉంటాయి. నెగెటివ్ ఆలోచనలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. మీరు వెంటనే మీ అన్నయ్యను మీకు దగ్గర కనుక మద్రాసులో ఉన్న మంచి హిప్నాటిస్టుకు కానీ, సైక్రియాటిస్టుకు కానీ చూపించటం మంచిది. ఎందుకంటే "డెల్యూషనల్ డిజార్డర్" ఉన్నప్పుడు ఆత్మహత్యలు చేసుకోటం కానీ, హత్యలు చేయడం కానీ జరుగుతుంటాయి. ఈ భ్రమల ప్రపంచంలో వాళ్ళేమి చేస్తున్నారో వాళ్ళకే తెలియదు కాబట్టి.

ప్ర : నా వయస్సు 32 సం.లు. ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు. నాకెందుకో ఆడవారంటే అసహ్యం. మగవాళ్ళంటే మోజు. పదహారేళ్ల పడుచువాడిని చూస్తే చాలు, అతని వెంట పడాలని ఉంటుంది. మగవాళ్ళని ముద్దు పెట్టుకుంటే వచ్చే మజా ఇంక దేనిలోనూ ఉండదని అనిపిస్తుంది. ఏమిటి ఈ విపరీతం. ప్రకృతికి విరుద్దంగా ఎందుకు నేను ఇలా తయారవుతున్నాను. అందరిలో తక్కువగా చూడబడుతూ, అసహ్యంచబడుతూ జీవితాంతము ఇలా ఉండవలసిందేనా? ఇక నాకు ఆత్మహత్య తప్ప వేరే దారి లేదా? దయచేసి నా జీవితాన్ని కాపాడండి.

– ఎల్.వి. రమణ, విశాఖపట్టణం

జ : మీకున్న మానసిక సమస్యను హోమో సెక్సువాలిటి అంటారు. ఈ హోమో సెక్సు ఆలోచనల నుంచి బయట పడాలనే కోరిక మీ లోపల బలంగా వుండాలి. అప్పడే త్వరగా మీరు ఈ సమస్య నుండి బయటపడటానికి వీలు అవుతుంది. మీరు అవర్షన్ థెరపీ, బిహేవీయర్ థెరపీ, హిప్నోథెరపిల ద్వారా సజెషన్స్ ఇచ్చి, మీ మనస్సు అబ్బాయిలపట్ల ఆకర్షితం కాకుండా చేయవచ్చు. సమస్యకు పరిష్కారం ఆత్మహత్య కాదు. అది పిరికితనం అవుతుంది. ఎప్పడయితే మీ సమస్యకు పూర్తి పరిష్కారం ఉందని మీకు తెలుస్తుందో, ఆత్మహత్య గురించి ఆలోచనలు వుండవు.

–డా. వి. నగేష్
హిప్నటిస్ట్

చలువచేసే ధనియాలు

చలువ చేసే అత్యంత ముఖ్యమైన ద్రవ్యాలలో ధనియం ముఖ్యమైంది. కొంచెం తియ్యగా, కాస్త వగరుగా, ఒక విధమైన సువాసనతో కమ్మని రుచితో అందరూ ఇష్టపడేలా ఉంటుంది ధనియం. జీర్ణాశయం మీద మూత్రశాయం మీద, నాడీ వ్యవస్థమీద, ఊపిరితిత్తులమీద, గర్భాశయం మీద ధనియాలు మంచి ప్రభావం చూపుతాయి. పైత్య వికారాలను తగ్గించడంలో ధనియాలు అద్భుతంగాఆ పనిచేస్తాయి.

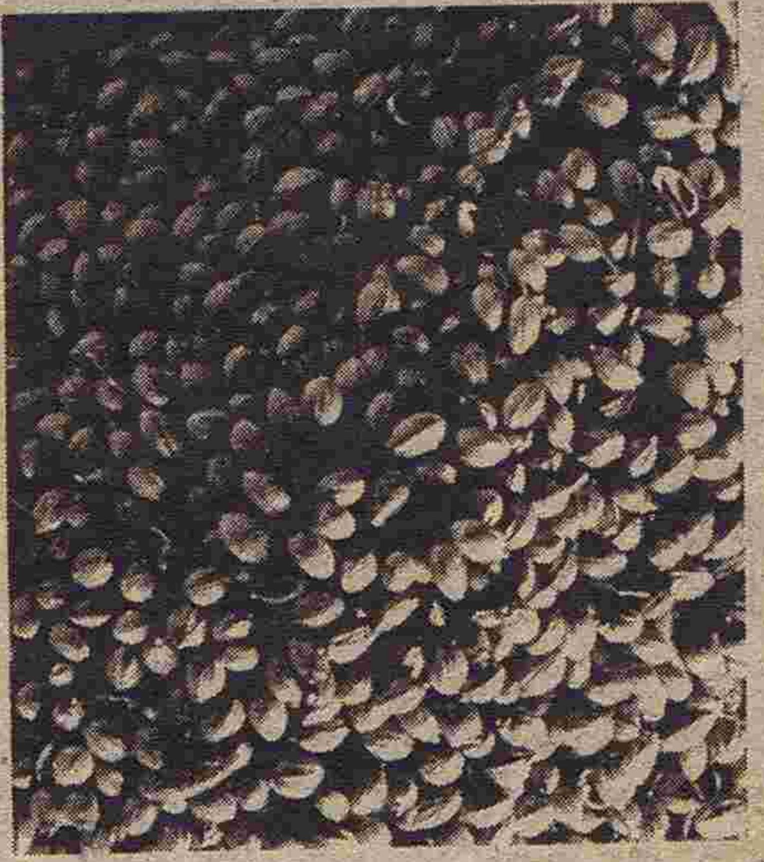

గుండెకు బలాన్నిచ్చి, రక్తంలో వేడిని, ఉద్రేకాన్ని తగ్గిస్తాయి. జీర్ణకోశంలో పైత్యం వలన వచ్చిన తల తిరుగును, రక్తపోటు వలన వచ్చే తల తిరుగుడు, ఒళ్ళుతూలిపోయినట్లుండటం వంటి లక్షణాలను ధనియాలు తగ్గిస్తాయి. బి.పిని కంట్రోల్‌లో ఉంచటానికి ఇవి దోహదం చేస్తాయి.

మూత్ర వ్యాధుల మీద ధనియాలు అద్భుతంగా పనిచేస్తాయి. మూత్రంలో ఆల్బుమిన అనే పదార్థం పోయే వ్యాధిలో (ఆల్బుమినూరియా), మూత్రం అతిగా వెళ్ళడం (అతిమూత్ర వ్యాధి), కష్టంగా వెళ్ళడం, మంటగా, పచ్చగా వెళ్ళడం లక్షణాలున్న మూత్రకోశ (అశ్మరీ) వ్యాధిలో మూత్రంలో అమ్ల గుణాల్ని తగ్గించి, మూత్రంలో బాధని తగ్గించి, మూత్రంలో ఆల్బుమిన్ను తగ్గించటంలో ధనియాలు ఎంతో బాగా ఉపయోగపడతాయి.

మన శరీరానికి సరిపడని వస్తువుల వలన ఎలర్జీ వస్తుంది. దద్దుర్లు, బొల్లి, ఎగ్జిమా, సొరియాసిస్ వంటి ఊపిరితిత్తుల వ్యాధుల్లోను, వాంతి, వికారం, విరేచనాల వంటి జీర్ణాశయ వ్యాధుల్లోను ఈ ఎలర్జీ ముఖ్యకారణంగా రసాన్నిగానీ, కషాయాన్నిగానీ, వేయించి మారిన పొడిని గానీ తీసుకుంటే ఎలర్జీ కారణంగా వచ్చిన అన్ని రకాల లక్షణాలు సమసిపోతాయి. ధనియాలతో పాటు జీలకర్ర కూడా కలిపి తీసుకుంటే ఫలితం అమోఘంగా ఉంటుంది.

ధనియాల వాడకాన్ని చేపడితే బుద్ధి మాద్యం తగ్గుతుందని ఉంటుంది. వైద్య గ్రంధాలు తెలువుతున్నాయి. ఆహారంలో ధనియం ఒక ప్రధానమైన ద్రవ్యంగా రోజూ వాడుతుంటే కడుపులో అవయవాలన్నీ బలంగా ఉంటాయి. జలుబు, పడిశం, ఆయాసాల్ని ఎదుర్కోగలుగుతాయి. చర్మానికి మేలు చేస్తాయి. నాడీ వ్యవస్థను బల సంపన్నం చేస్తాయి.

ధనియాల మొక్కని కొత్తిమీర అంటారు. ఈ మొక్కకు కూడా ధనియాలతో సమానమైన శక్తి ఉంది. చేదు. కారంలేని రుచి ధనియాలు, కొతిమీరది. ఇవి రెండూ మనసుకు సంతోషాన్నీ, ఉల్లాసాన్ని కలిగిస్తాయి. సున్నితమైన శరీరతత్వానికి ధనియాలు, కొత్తిమీర చక్కటి నేస్తాలు. జ్వరం పడి లేచిన వారికి, చాలాకాలంగా ఏదో వ్యాధితో బాధపడుతున్న వారికి, బిపి, షుగర్, పక్షవాతం, పేగు పూత వంటి దీర్ఘ వ్యాధులున్నా వారికి ధన్యాలు, కొత్తిమీర అమృత సమానంగా పనిచేసే ఔషధం, అయితే వీటిని అధికంగా తింటే వీటివలన ఏ లక్షణాలు తగ్గుతాయో అవే పెరిగి ఇబ్బంది పెడతాయి. దాల్చిన చెక్క, లవంగాలు దీనికి విరుగుడు.

–కొండా రాధాకృష్ణమూర్తి

ఇలా చేస్తే సరి

* అరటిపండు తిన్న వెంటనే మంచినీరు త్రాగడం ఆరోగ్యానికి మంచిదికాదు.

* భోజనం తర్వాత యాపిల్ ముక్కలు తింటే పళ్ళల్లో చిక్కుకున్న ఆహార పదార్థాలు వచ్చేస్తాయి. పళ్ళు ఆరోగ్యంగా వుంటాయి.

* మునగకాయలు, పూలు, ఇగుళ్లు తింటూ వుంటే కళ్లు ఆరోగ్యవంతంగా వుంటాయి.

* పేలు పోవాలంటే వెల్లుల్లిపాయల్ని మెత్తగా నూరి, నిమ్మరసంలో కలిపి తలకు పట్టించి అరగంట తర్వాత తలస్నానం చేస్తేసరి.

కొత్తిమీర రసాన్ని రాత్రి పడుకునేముందు పెదవులకు రాస్తూ వుంటే పెదిమలు ఎర్రబడతాయి.

– ఎస్.శివానంద్

యామయ్య సామిగుర్రం

(12వ పేజీ తరువాయి)

కుంభవృష్టి. ఎవరూ గడపలు దాటలేదు.

* * *

వర్షాలు తగ్గాయి. చిన్నగా ఎండరావడం మొదలైంది.

అందరూ పొలాలు దున్నుకోవాలని సిద్ధమవుతున్నారు. పెద్దిరెడ్డి రాళ్ళబావి దగ్గర సామి గుడికట్టిస్తున్నాడు. ఇంతలో అంజిగాడు 'రే! రే! మీ కల్లాంకాడ సామి గుర్రం వుందని చెప్పాడు. నా ఆనందానికి పగ్గాల్లేవు. పరిగెడుతూ పరిగెడుతూ కల్లాం దగ్గరికి వెళ్ళి చూశా. అరవాము గడ్డిలేదు. కాని గుర్రం వుంది. అంటే ఇన్ని రోజులు అది అక్కడే వుందన్న మాట. వానకు బాగా తడవడం వల్ల తెల్లగా మెరుస్తోంది.

చిన్నగా చిటికెన వేలితో దాన్ని దూరం నుండే తడిమాను. ఏం అన్లేదు. అప్పుడు పెద్దిరెడ్డి గారింటిలో తన్నిందిగా ఆ భయం నాలో ఇంకా వుంది. ఈసారి దాని ముఖం ముందు కొచ్చి రెండు చేతులతో నిమిరాను. దాని కంటి దగ్గర ఆరని తడి వెచ్చగా తగిలింది. నాలికతో నా చేయి నాకుతోంది. నాకు ఎగిరి గంతేయాలనిపించింది. ఇక ఏమాత్రం ఆలశ్యం చేయకుండా పెద్దిరెడ్డిని కలిసి నేను ఆ గుర్రాన్ని తీసుకుంటానని చెప్పాను. 'దాన్నేం చేసుకుంటావురా?' అని అంటూనే అనుమానంగా చూశాడు పెద్దిరెడ్డి. నాకు ఆ గుర్రం కావాల్సిందేనని మంకుపట్టు పట్టాను.

'సరే! సామికి కట్టే గుడికి డబ్బు ఇవ్వాలి? సరేనా? – అన్నాడు పెద్దిరెడ్డి.

'ఇస్తాను!' అన్నాను.

'అయితే దానిని వుంచేసుకో!' – అన్నాడు పెద్దిరెడ్డి.

మా మామతో చెప్పి పెద్దిరెడ్డికి డబ్బు ఇప్పించాను. గుర్రం కల్లాం దగ్గరే వుంది. రోజూ పోయి చూసి వస్తున్నాను. మాకు ఇదివరకే ఒంటెద్దు బండి వుంది.

దాని ఎద్దును పొలం దగ్గరికి పంపి... గుర్రాన్ని బండికి కట్టాను.

ఎప్పుడు పొలం దగ్గరికి పోవాలన్నా, పట్నానికి వెళ్లాలన్నా ఈ బండిలోనే వెళ్తున్నాం. ఊళ్ళో వాళ్ళందరూ మా బండిని చూస్తే చాలు. అదిగో 'యామయ్య సామి బండి' అని అంటున్నారు.

పట్నానికి గానీ, పొలానికి గానీ వెళ్ళాలంటే రాళ్ళ బావి దగ్గరి నుండే వెళ్ళాలి. రాళ్ళ బావిని సమీపించిన ప్రతిసారీ నాకు ఆ రోజు సామి బావిని చూసి ముఖం చిట్లించుకున్న దృశ్యమే గుర్తొస్తుంది. గుండె బరువెక్కుతుంది. చెంగున దూకే గుర్రం కూడా ఆ చోటుకు రాగానే వేగం మందగించి టన్నుల బరువు మోస్తున్నంత భారంగా కదులుతుంది. ○

వచ్చేవారం కథ
దేశ భక్తుడు
-కపిల